

Publicerad 2009-01-02 11:29 av Korpral Kavalkad

Josefs List

Jag såg Schindlers list häromkvällen,
det fick mig att börja tänka spirituellt på saker och ting
Det sägs att varje gång som vi dör så väljer vi vem vi ska vara i nästa liv
Vi väljer allt, hårfärg, hudfärg, nationalitet, personlighet. Hela liv.

Jag har ingen aning om det här är sant
men om det är det så hoppas jag att jag är klar nu.
Jag tycker inte om det här.

Jag hoppas jag redan varit svart, judisk och förslavad.
Jag hoppas att jag brändes levande.

Jag hoppas jag har varit felaktigt anklagad och dömd för ett brott jag inte begick.
Jag hoppas jag varit tysk, och rik och full av hat.

Jag hoppas att jag fötts efterbliven och sett hela min familj lyckas.

Jag hoppas att jag var Statsminister och vartenda djur jag någonsin undrat över.
Jag hoppas som en galning att jag redan varit en munk
och att jag andats stadigt en hel livstid.

Jag hoppas jag var en stor konstnär, kanske med bara ett öra.
Jag hoppas att jag redan kunnat flyga ett flygplan, att jag uppfunnit något viktigt och att jag redan varit en
stor atlet

Jag hoppas att jag varit hungrig från ögonblicket jag föddes till stunden då jag dog och att jag efter det kom
tillbaka som en gammal kung som förde med sig ett budskap, en sjukdom och ett botemedel.

Jag hoppas jag har varit Schindler mer än någon annan,
eller Freddie Mercury
eller den där killen som lade dit färg på de tecknade filmerna före datorer gjorde det

Hursomhelst så hoppas jag att det är över nu
jag hoppas jag är klar, jag vill inte komma tillbaka
jag tycker -verkligen- inte om det här
från brännsåret på min tunga till plugget som väntar därhemma
från min taniga kropp till röken som fyller mitt hem även om jag inte röker

från de uppenbara svaren till de män som aktivt försöker dölja dem

från det grymma, cyniska, oförsämda till det falska, osäkra och min egen avsaknad av integritet

jag står här i en dramatisk slakt av mig själv. Går i cirklar medans jag undrar över varför jag egentligen står stilla, säger emot det jag skrev på facebook status såväl som min egen senaste dikt

och den enda anledningen som jag hittar
är -kärlek-, jag vill mer än något annat
dela i sann kärlek med en annan levande varelse
men det här livet är så stort att jag finner mig själv skrivandes om det oftare än jag faktiskt lever det,

jag har aldrig byggt en skyskrapa
eller lagat mat åt de hemlösa.
Jag har inte ens ett körkort.
jag läser -Dikter-!

Jag ser på Schindlers list
och det slår mig så tyst att jag antingen måste skrika eller skriva
jag är envis med att slita ut mig själv med goda avsikter

jag peppar mig själv sen deppar jag ner mig själv
Jag vilar och sen så blir jag så obekväm att de två går in i varandra
Jag hoppas att jag varit en apa i varje stadie av evolutionen
Jag hoppas att jag varit Barney Stinson i How I Met Your Mother

Jag hoppas att det är över nu

Jag hoppas att det här är sista anhalten
och att jag kan gå av tåget självsäker i det faktum att jag varit allt jag kan vara.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Korpral Kavalkad med Poeter.se id #16923 innehar upphovsrätten